

[Albrechtsen]

Ifølge Information den 20. marts 1985 har den danske repræsentant i BID – Bent Wittrup Christensen – allerede som repræsentant for flere vesteuropæiske lande gjort en indsats for at undgå en syltning af lånet. Dette er meget tilfredsstillende.

Forhåbentlig følges denne linie op, når sagen igen skal behandles. Nicaragua vil nemlig ifølge Land og Folk den 19. marts 1985 kræve, at BID nu udbetaler lånet, så landmændene kan sikres kreditter forud for såningsperioden, der begynder den 1. april 1985.

Nicaragua vil på mødet fremføre en protest over, at BID indtil nu har bøjet sig for det amerikanske afpresningsforsøg.

Ifølge Land og Folk skal sagen behandles i BID den 28. marts 1985. Her vil Danmark forhåbentlig støtte en linje, der går ud på, at lånet skal bevilges nu, uanset hvilke trusler USA kommer med.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som spørgeren nævner i begrundelsen for sit spørgsmål, har Danmark allerede – og det ligger tilbage i november sidste år – i bestyrelsen for Den interamerikanske Udviklingsbank taget til orde for, at banken skulle genoptage sin långivning til Nicaragua. Det var for øvrigt noget, der skete i en fælles udtalelse fra landene i den valggruppe i banken, hvortil Danmark hører, og det drejer sig bl.a. om Sverige, Finland, Storbritannien og Vesttyskland.

I disse dage afholdes årsmødet i Den interamerikanske Udviklingsbank, der finder sted i Wien, og på baggrund af den aktuelle sag, som spørgeren henviser til, har Danmark her udtalt sig til støtte for, at principperne i bankens overenskomst opretholdes. Ifølge overenskomsten må bankens långivning nemlig alene baseres på økonomiske overvejelser og ikke på politiske hensyn.

Albrechtsen (VS):

Jeg er naturligvis glad for, at Danmark fortsætter den linje, som udenrigsministeren også har nævnt man længe har ført. Når jeg har stillet spørgsmålet, er det, fordi sagen er gået ind i en tilspidset fase, hvor det er nødvendigt, at der ikke alene over for USA tilkendegives et klart ønske om, at reglerne følges, og at lånet bevilges, men hvor USA må

have stillet stolen for døren, og hvor man altså må forsøge på at få sagen afgjort, uanset om USA måtte true med repressalier, det vil sige true med at trække penge tilbage.

Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren, om man vil følge den udmærkede indsats op, der allerede er gjort, ved nu at få bragt sagen igennem af et flertal i banken, uanset hvad USA måtte finde på at gøre, for det er det, jeg synes er nødvendigt i den nuværende situation.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Når hr. Albrechtsen taler om, at Danmark skal sætte USA stolen for døren, så mindes man historien om musen og elefanten, der gik over broen

Jeg har gjort rede for, hvad der er Danmarks holdning, og hvorledes vi tilkendegiver denne holdning.

Margrete Auken (SF):

Nu forholder det sig jo så heldigt, at Danmark ikke er alene i verden, og udenrigsministeren har selv været med til sammen med EPS-landene i Costa Rica at underskrive en erklæring, hvis konsekvenser helt klart må tilsige en ordentlig økonomisk bistand til Nicaragua.

Jeg går ud fra, at udenrigsministeren arbejder aktivt inden for EPS-samarbejdet for, at dette her kan blive fulgt op, så det ikke bare var pjank, at man mødtes i Costa Rica; eller skal vi forstå ministerens udtalelser sådan, at han personlig helst så, at der ikke kom mere ud af det, og derfor mener, at det kun er Danmark alene, der handler eller ikke handler i sagen?

Albrechtsen (VS):

Jeg blev lidt skuffet over udenrigsministerens sidste svar, for jeg er ganske enig med fru Margrete Auken i, at man ikke står alene i denne sag fra dansk side; ellers vil jeg erkende, at udenrigsministeren, selv om han gerne ville, kunne have svært ved at rokke ved USAs standpunkt.

Men der er jo faktisk en vilje både fra de latinamerikanske landes side i banken, så vidt jeg er orienteret, og fra de vesteuropæiske landes side, også så vidt jeg har forstået på udenrigsministeren, hvilket vil sige, at der